

RAAD VOOR GESCHILLEN

van de

Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants

heeft bij wijze van arbitraal vonnis de volgende uitspraak gedaan in zake het geschil tussen:

X
eiseres

en:

Y
verweerster

1. PROCEDURE

2. VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Raad uit van het volgende:

- 2.1 Op 18 juni 2004 is tussen mevrouw [..., hierna: S, RvG] AA als partij ter ene zijde en mevrouw [..., hierna: U, RvG] AA en de heer [..., hierna: G, RvG] RA, als partijen ter andere zijde een waarnemingscontract gesloten.
Ingevolge artikel 2 daarvan trad mevrouw U of de heer G op als waarnemer voor mevrouw S. De waarneming had betrekking op – kort samengevat – ontstentenis of belet, arbeidsongeschiktheid of overlijden van mevrouw S.
- 2.2 In het waarnemingscontract is ter zake van de beloning de volgende bepaling opgenomen:

“Beloning van de waarnemer

1. *De waargenomen accountant betaalt de waarnemer voor zijn werkzaamheden een honorarium, berekend naar een uurtarief dat door partijen aan het begin van ieder kalenderjaar schriftelijk wordt vastgelegd.*
2. *De waargenomen accountant vergoedt aan de waarnemer diens kosten, waaronder begrepen een vergoeding tegen een door partijen jaarlijks overeen te komen uurtarief voor werkzaamheden, welke door het personeel van de waarnemer zijn verricht.”*

2.3 Ter zake van geschillen is in het waarnemingscontract het volgende bepaald:

“Geschillen

Alle geschillen welke mochten ontstaan naar aanleiding van de onderhavige overeenkomst dan wel van nadere overeenkomsten die daarvan het gevolg mochten zijn, zullen worden beslecht door de Kamer van Geschillen.”

2.4 Mevrouw S is als accountant verbonden geweest aan verweerster. Zij was houdster van 51% van de aandelen in verweerster.

2.5 Mevrouw U en de heer G zijn als accountant werkzaam en verbonden aan eiseres. Zij zijn de enige twee bestuurders en aandeelhouders van eiseres.

2.6 Eind 2013 is mevrouw S ziek geworden, zodanig dat haar praktijk waargenomen diende te worden. De waarneming is toen door mevrouw U en de heer G op grond van het waarnemingscontract aangevangen.

2.7 In mei 2014 is mevrouw S overleden. Ook na het overlijden is de praktijk door mevrouw U en de heer G waargenomen.

2.8 Eiseres heeft de in het kader van de waarneming verrichte werkzaamheden telkens aan verweerster gefactureerd. De facturen die tot en met augustus 2015 zijn verzonden, zijn door verweerster betaald.

2.9 In het najaar van 2015 is door partijen overleg gevoerd over de mogelijkheid van participatie door eiseres in verweerster, door overname door eiseres van de door (de weduwnaar van) mevrouw S gehouden 51% van de aandelen in verweerster. Eiseres heeft daartoe op 2 oktober 2015 een intentieverklaring afgegeven.

2.10 Eiseres heeft onder meer de navolgende facturen aan verweerster gezonden:

- factuur d.d. 22-09-2015 ten bedrage van € 7.810,55 incl. BTW
 - factuur d.d. 21-10-2015 ten bedrage van € 5.253,82 incl. BTW
 - factuur d.d. 19-11-2015 ten bedrage van € 4.965,85 incl. BTW
 - factuur d.d. 21-12-2015 ten bedrage van € 16.303,54 incl. BTW
 - factuur d.d. 19-01-2016 ten bedrage van € 3.639,68 incl. BTW
 - factuur d.d. 18-02-2016 ten bedrage van € 1.187,01 incl. BTW.
- 2.11 In een bespreking, gehouden op 10 december 2015 heeft verweerster de waarneming opgezegd.
- 2.12 Bij brief van 17 december 2015 heeft de heer S, weduwnaar van mevrouw S, de waarnemingsovereenkomst tussen zijn overleden echtgenote en eiseres opgezegd.
- 2.13 In een op 24 december 2015 gehouden bespreking tussen partijen zijn onder andere de afwikkeling van de waarneming en de voldoening van de tot dat moment openstaande facturen besproken.
- 2.14 Bij e-mail van 28 december 2015 heeft verweerster een voorstel gedaan voor de betaling van openstaande facturen onder verrekening van openstaande facturen van verweerster aan eiseres ten bedrage van € 5.935,06 incl. BTW. Het voorstel behelsde termijnbetalingen van € 7.000,--, aan te vangen op 15 januari 2016.
- 2.15 Bij e-mail van 29 december 2015 heeft de heer G op het voorstel voor de betalingsregeling gereageerd. Hij deelde mee met de betalingsregeling akkoord te gaan indien verweerster zou bevestigen dat de nog te versturen facturen van december 2015 en januari 2016 en een restantbedrag van € 398,-- voor eind februari (2016) betaald zouden zijn.
- 2.16 Bij e-mail van 31 december 2015 heeft mevrouw [...], hierna: M, RvG] namens verweerster meegedeeld dat zij, daar de hoogte en de inhoud van de nog te verzenden facturen haar niet bekend waren, niet op voorhand met de voorwaarde van de heer G akkoord kon gaan. Ook verwees zij naar een bij die e-mail gevoegde brief. In die brief heeft mevrouw M verzocht om een specificatie van de verrichte werkzaamheden en de bestede uren naar aanleiding van de factuur van 21 december 2015. Tevens maakte zij bezwaar tegen onderdelen van de factuur.
- 2.17 Bij brief van 5 januari 2016 heeft eiseres op de brief van 31 december 2015 gereageerd.
- 2.18 Hierna is tussen partijen gecorrespondeerd over de afgifte van stukken door eiseres aan verweerster.

- 2.19 Bij brief van 3 februari 2016 heeft (de gemachtigde van) verweerster eiseres gesommeerd tot afgifte van in die brief genoemde dossiers en/of archiefstukken. Tevens is in die brief meegedeeld dat verweerster haar betalingsverplichtingen met betrekking tot de factuur van 21 december 2015 opschortte en is de factuur van 19 januari 2016 betwist.
- 2.20 Bij brief van 16 februari 2016 heeft eiseres op de brief van de gemachtigde van verweerster gereageerd.
- 2.21 Bij brief van 4 maart 2016 heeft (de gemachtigde van) eiseres verweerster gesommeerd om een bedrag van € 17.306,02 (incl. BTW) aan haar te voldoen.
- 2.22 Alle in deze uitspraak genoemde bedragen zijn exclusief BTW tenzij anders is vermeld.

3. VORDERING EN TEGENVORDERING

Vordering

- 3.1 Eiseres verzoekt de Raad te bepalen dat:
1. verweerster aan eiseres een bedrag verschuldigd is ad € 17.306,02 incl. BTW, dan wel een door de Raad te bepalen bedrag, te vermeerderen met de wettelijke (handels)rente ex artikel 6:119a BW, vanaf de vervaldatum van de facturen, dan wel vanaf 4 maart 2016, dan wel vanaf een door de Raad te bepalen datum, tot aan de dag der algehele voldoening;
 2. verweerster aan eiseres een bedrag verschuldigd is ad € 948,06 aan buitengerechtelijke incassokosten conform de normering buitengerechtelijke incassokosten;
 3. verweerster wordt veroordeeld in de proceskosten, door de Raad te begroten;
 4. voor zover de Raad niet bindend adviseert, doch een arbitraal vonnis wijst, daarbij tevens te bepalen dat verweerster wordt veroordeeld tot betaling van eiseres van de onder 1 en 2 gemelde bedragen, alsmede van de na dit vonnis ontstane kosten, te begroten op € 65,50 aan salaris advocaat/gemachtigde te vermeerderen met, onder de voorwaarde dat betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden en de veroordeelde niet binnen veertien dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan, een bedrag van € 68,-- aan salaris advocaat/gemachtigde en de exploitkosten van betekening van de uitspraak.

Tegenvordering

3.2 Onder behoud van het beroep op onbevoegdheid van de Raad heeft verweerster de Raad verzocht te bepalen:

1. dat eiseres aan verweerster een bedrag van (€9.125,-- + €9.000,-- + €1.100,--)
€19.225,-- dient te betalen;
2. eiseres te veroordelen in de kosten van de onderhavige procedure.

4. VERWEER

4.1 Partijen hebben zich over en weer tegen elkaars vorderingen verweerd op welke verweren de Raad hierna waar nodig zal ingaan.

5. BEOORDELING

Bevoegdheid

5.1 Verweerster heeft in het verweerschrift het in de voorfase van de procedure gedaan beroep op onbevoegdheid van de Raad gehandhaafd.

5.2 Verweerster heeft haar beroep als volgt onderbouwd.

De waarnemingsovereenkomst is op 18 juni 2004 gesloten tussen (wijlen) mevrouw S enerzijds en mevrouw U en de heer G anderzijds. Verweerster heeft zich op geen enkele wijze verbonden aan deze waarnemingsovereenkomst, in het bijzonder niet aan artikel 18 daarvan. Verweerster is geen lid van de NBA. Zij betaalt ook geen contributie. De verplichting van een accountantsorganisatie tot het regelen van waarneming op grond van de Verordening op de accountantsorganisaties maakt verweerster als zodanig geen partij bij de waarnemingsovereenkomst.

De waarnemingsovereenkomst is een overeenkomst van opdracht. Volgens artikel 7:410 BW doet de dood van de opdrachtgever de opdracht slechts eindigen indien dit uit de overeenkomst voortvloeit. De in artikel 7:410, lid 2 geregelde nazorgverplichting van de opdrachtnemer staat vermeld in artikel 12 van de waarnemingsovereenkomst. Verweerster zou alleen aan de geschillenregeling van artikel 18 gebonden zijn als sprake zou zijn van contractoverneming, dan wel contractvernieuwing, waarbij eenzelfde geschillenregeling zou zijn overeengekomen. Van beide mogelijkheden is geen sprake.

Het feit dat verweerster de facturen van eiseres in het kader van de waarneming heeft betaald maakt haar nog geen partij bij de waarnemingsovereenkomst. Verweerster heeft de facturen

steeds namens mevrouw S en na haar overlijden namens de heer S betaald.

Verweerster heeft te gelden als derde in de zin van artikel 9, lid 1 sub a van de Verordening. Ook is in de Verordening bepaald dat de Raad een geschil niet in behandeling neemt indien het zich niet leent voor behandeling door de Raad.

- 5.3 Eiseres heeft ter zake van het beroep op onbevoegdheid – zakelijk samengevat – het volgende aangevoerd.

Verweerster is verbonden aan het waarnemingscontract in die zin dat zij al hetgeen wat verschuldigd is aan eiseres uit hoofde van het waarnemingscontract voor haar rekening neemt. Verweerster betwist thans uitsluitend de hoogte van de facturen van eiseres. Alle eerdere facturen van eiseres aan verweerster zijn door laatstgenoemde voldaan. Een waarnemingscontract wordt juist gesloten zodat de accountant die overlijdt of anderszins niet in staat is werkzaamheden uit te voeren, wordt waargenomen door een andere accountant. Het sluiten van een waarnemingscontract door een kantoor met slechts één accountant is een verplichting van de NBA. Een dergelijk contract mag volgens de NBA uitsluitend gesloten worden tussen natuurlijke personen. De werkzaamheden van eiseres op grond van het waarnemingscontract zijn gefactureerd aan verweerster. Na het overlijden van mevrouw S heeft eiseres de waarneming conform het waarnemingscontract voortgezet. Dat het contract na dat overlijden doorloopt wordt erkend door de bestuurders van verweerster. Het blijkt uit diverse e-mailberichten van verweerster waarin wordt gecommuniceerd over het beëindigen van het waarnemingscontract. In de e-mail van 15 april 2016 heeft verweerster het standpunt ingenomen dat de waarnemingsovereenkomst weliswaar is opgezegd/beëindigd, maar dat de overige bepalingen tussen partijen (eiseres en verweerster) van kracht blijven. Verweerster geeft op haar website aan dat de accountant lid is van de NBA. Het argument dat verweerster de facturen betaalde namens (de erfgenaam van) mevrouw S is gezien de omstandigheden en de wijze van uitvoering van de waarnemingsovereenkomst veel te kort door de bocht.

Eiseres voert aan dat de Raad op grond van artikel 18 van het waarnemingscontract bevoegd is van het geschil tussen eiseres en verweerster kennis te nemen. Zij refereert zich aan het oordeel van de voorzitter in diens beslissing tot het in behandeling nemen van het geschil.

- 5.4 Naar aanleiding van de aanvankelijke stellingname van partijen aangaande de bevoegdheid heeft de voorzitter van de Raad beslist dat het geschil door de Raad in behandeling wordt genomen. De beslissing en de gronden daarvoor zijn partijen meegedeeld bij brief van 16 juni 2016.

In die brief zijn de gronden voor de beslissing als volgt weergegeven:

5. *Het waarnemingscontract is op 18 juni 2014 gesloten tussen mevrouw S als accountant-administratieconsulent, kantoorhoudende te Eindhoven enerzijds en mevrouw U AA en de heer G RA, kantoorhoudende te Uden.*

De waarnemingsovereenkomst is gesloten voor de duur van 10 jaar ingaande 1 juli 2004, met stilzwijgende verlenging telkens voor de duur van één jaar. De overeenkomst kan worden opgezegd met inachtneming van een opzegtermijn van twee maanden.

De overeenkomst voorziet in verplichtingen voor de waarnemer ingeval van overlijden van de waargenomen accountant.

Mevrouw S was, toen de waarnemingsovereenkomst wegens haar ziekte en later overlijden ten uitvoer werd gelegd, als openbaar accountant verbonden aan verweerster.

Evenzo waren en zijn mevrouw U en de heer G verbonden aan eiseres.

Uit de stukken blijkt dat de werkzaamheden, door eiseres verricht uit hoofde van de waarnemingsovereenkomst, aan [...], verweerster, RvG], te Eindhoven zijn gefactureerd.

6. *De verplichting voor een openbaar accountant om de waarneming van zijn beroepsuitoefening ingeval van ontstentenis, belet of langdurige arbeidsongeschiktheid te regelen was in 2004 nog een verplichting die door de beroepsorganisaties aan de individuele accountant werd opgelegd in de vorm van de Nadere Voorschriften inzake continuïteit.*

Met het in werking treden van de Verordening op de Accountantsorganisaties (VAO) op 17 januari 2007 is de verplichting tot het regelen van waarneming ingeval van ontstentenis, belet of langdurige arbeidsongeschiktheid een verplichting van accountantsorganisaties geworden (artikel 13 VAO).

Evenzo is voor accountantskantoren gaan gelden dat een accountantskantoor verplicht is de waarneming te regelen van de uitvoering van een door of namens het accountantskantoor uitgevoerde assurance-opdracht of aan assurance verwante opdracht ingeval van ontstentenis, belet of langdurige arbeidsongeschiktheid van de voor de opdracht eindverantwoordelijke professional. Een en ander is geregeld in de Nadere Voorschriften accountantskantoren ter zake van assurance-opdrachten respectievelijk aan assurance verwante opdrachten.

7. *De verplichtingen die destijds voor mevrouw S golden zijn derhalve verplichtingen van haar organisatie c.q. kantoor geworden, in casu: verweerster.*

De voorzitter passeert het beroep van verweerster op de brief van eiseres van 14 december 2015. Anders dan verweerster heeft betoogd volgt daaruit niet dat eiseres meent dat verweerster geen partij is bij de waarnemingsovereenkomst. Eiseres heeft verwezen naar de bepalingen inzake het eindigen van de waarneming.

Die verwijzing biedt geen steun aan de stelling van verweerster, te meer daar uit de brief blijkt dat eiseres jegens verweerster een beroep doet op nakoming van de overeenkomst. Voorts overweegt de voorzitter dat aan de waarneming gedurende een zekere periode door beide partijen uitvoering is gegeven.

8. *Het voorgaande brengt mee dat de voorzitter van oordeel is dat partijen gebonden zijn aan het waarnemingscontract.*

Dit betekent ook dat partijen gebonden zijn aan de geschillenclausule die is opgenomen in artikel 18 van het waarnemingscontract.

In dat artikel wordt bepaald dat alle geschillen naar aanleiding van het waarnemingscontract of van nadere overeenkomsten die daarvan het gevolg mochten zijn, door de Kamer van Geschillen worden beslecht. De naam van de Kamer van Geschillen is later bij verordening gewijzigd in Raad voor Geschillen.

5.5 De Raad verenigt zich met de beoordeling van de voorzitter en voegt daaraan het volgende toe.

De Raad is van oordeel dat uit het dossier ook blijkt van andere feiten en omstandigheden die nopen tot het oordeel dat verweerster gebonden is aan de inhoud van het waarnemingscontract.

De Raad heeft daarbij het oog op het volgende. In een e-mail van 16 december 2015 aan eiseres stelt verweerster dat werkzaamheden in het kader van de waarnemingsovereenkomst bij haar op kantoor kunnen worden uitgevoerd. In de e-mail van 28 december 2015 van mevrouw M van verweerster wordt door haar, in het kader van de bepalingen rond het betalingsvoorstel uitdrukkelijk verwezen naar artikel 7 van de waarnemingsovereenkomst. Mevrouw M stelde aldaar dat ten aanzien van de vrijwaring van claims van derden artikel 7 van de waarnemingsovereenkomst de lading dekt indien en voor zover stukken, zoals eiseres had aangegeven, ongeautoriseerd het kantoor van verweerster zouden hebben verlaten. Blijkens de brief van 3 februari 2016 van de gemachtigde van verweerster treedt de gemachtigde op namens verweerster. Hij deelde mee de belangen van verweerster te behartigen ter zake van de afwikkeling van de waarnemingsovereenkomst van 18 juni 2004. Met een beroep op het eindigen van de waarnemingsovereenkomst heeft de gemachtigde vervolgens namens verweerster aanspraak gemaakt op omgaande retournering van de cliëntendossiers van haar cliënten. De in die brief vervatte sommatie is uitsluitend namens verweerster gedaan. In de e-mail van 15 april 2016 heeft de gemachtigde van verweerster aan de gemachtigde van eiseres een voorstel gedaan tot een regeling waarbij partijen over en weer niets meer van elkaar te vorderen zouden hebben uit hoofde van de waarnemingsovereenkomst ter zake van de financiële afwikkeling waarover zij hadden gediscussieerd. De gemachtigde heeft daaraan toegevoegd dat de door hem voorgestelde afwikkeling zou betekenen dat de overige bepalingen van de waarnemingsovereenkomst van kracht zouden blijven. Eiseres heeft ter zitting op deze e-mail gewezen.

Voorts staat vast dat verweerster tot augustus 2015 de facturen ter zake van de waarneming heeft voldaan, terwijl – anders dan verweerster heeft gesteld – niet gebleken is dat verweerster telkens namens mevrouw S of namens haar weduwnaar de heer S betaalde. Ook is – anders dan verweerster heeft gesteld – niet gebleken dat de heer S aan eiseres opdracht tot

het verrichten van waarnemingswerkzaamheden heeft gegeven, noch dat verweerster handelde als gevolmachtigde van de heer of mevrouw S.

Een en ander is niet verenigbaar met de in het verweerschrift ingenomen stellingname dat verweerster geen partij is bij de waarnemingsovereenkomst en niet aan de inhoud ervan gebonden is. Verweerster heeft in geschrift kenbaar gemaakt dat zij zich partij achtte bij de waarnemingsovereenkomst.

Hetgeen verweerster ter zitting nog heeft aangevoerd noopt niet tot een ander oordeel.

- 5.6 De Raad ontleent zijn bevoegdheid aan artikel 5 van de Verordening en verwerpt het beroep op onbevoegdheid.
- 5.7 De Raad zal hierna achtereenvolgens de vordering en de tegenvordering behandelen.

Vordering

- 5.8 Ter zake van de facturen van 22 september 2015, 21 oktober 2015, 19 november 2015 en 21 december 2015 heeft eiseres zich er op beroepen dat verweerster op 28 december 2015 een betalingsvoorstel heeft gedaan tot voldoening van deze facturen, onder verrekening van openstaande facturen van verweerster aan eiseres ten bedrage van €5.935,06 incl. BTW.
- 5.9 Uit de stukken blijkt dat verweerster door middel van de bijlage bij haar e-mail van 28 december 2015 heeft voorgesteld het saldo nog te betalen door verweerster ad €28.398,69 (incl. BTW) te voldoen in vijf termijnen, te weten vier termijnen van €7.000,--, respectievelijk vervallende op 15 januari 2015, 31 januari 2015, 15 februari 2015 en 29 februari 2015, waarbij is vermeld dat op 4 februari 2015 verrekend zou worden een – kennelijk nog op te stellen – nota van verweerster over december. Deze nota is in het betalingschema pro memorie vermeld. In het genoemde saldo van €28.398,69 (incl. BTW) is de declaratie van 21 december 2015 begrepen.
- Vaststaat dat verweerster de eerste twee termijnen à €7.000,-- heeft voldaan.
- 5.10 Als regel geldt dat de betaling van een factuur zonder protest binnen de daarvoor geldende termijn of het doen van een aanbod tot een betalingsregeling moet worden gezien als aanvaarding van die factuur en erkenning van de verschuldigdheid.
- Niettemin kan daarover anders worden geoordeeld indien blijkt van feiten of omstandigheden die meebrengen dat een beroep van de schuldeiser op die regel in verband met de eisen van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is.
- 5.11 Verweerster heeft aangevoerd dat zij van de genoemde facturen de factuur van 21 december 2015 betwist. Drie facturen uit de periode voordien betwist zij niet. Ter zake van de factuur van

21 december 2015 verwijst verweerster naar haar brief van 31 december 2015 aan eiseres. Verweerster heeft in aansluiting daarop gesteld dat zij de op die factuur in rekening gebrachte werkzaamheden met betrekking tot de klant [..., hierna: P Holding, RvG] op 1 maart 2016 aan deze klant heeft doorbelast. Nadat de klant, van oordeel dat eiseres buitensporig declareert, bij eiseres daarover had gereclameerd, was hij naar verweerster verwezen. Volgens verweerster is zij nader met P Holding overeengekomen om bepaalde werkzaamheden kosteloos af te maken als P Holding de factuur van verweerster zou betalen. Verweerster heeft daarom extra uren moeten maken zonder daarvoor te worden betaald. De schade neerkomend op €2.125,- vordert verweerster in de tegenvordering.

- 5.12 De Raad oordeelt, gelet op het gevoerde verweer, dat niet is gebleken van feiten of omstandigheden die meebrengen dat eiseres geen beroep toekomt op het feit dat verweerster in haar aanbod voor de betalingsregeling ook de factuur van 21 december 2015 heeft betrokken en dat deze daarmee erkend is.
- Daargelaten dat verweerster niet dan wel onvoldoende heeft onderbouwd dat buitensporig is gedeclareerd, was verweerster met de declaratie en de specificatie daarvan bekend toen zij het betalingsvoorstel deed.
- 5.13 De Raad komt hiermee tot de tussentijdse conclusie dat de verschuldigdheid van de vier bij randnummer 5.8 genoemde facturen vaststaat.
- 5.14 Verweerster heeft voorts de facturen van 19 januari 2016 en 18 februari 2016 betwist. Daartoe heeft zij verwezen naar respectievelijk de brieven van 3 februari 2016 en 14 maart 2016 van haar gemachtigde.
- 5.15 Zakelijk weergegeven zijn de bezwaren van verweerster tegen de factuur van 19 januari 2016 de volgende. Aan diverse besprekingen zijn 6 uren gefactureerd (10 december en 24 december 2015). De eerste is de bespreking waarin verweerster de waarneming heeft opgezegd. De tweede is een bespreking waarin praktische afspraken zijn gemaakt rondom de afwikkeling van de waarneming. Het betreft indirecte tijd die voor rekening van eiseres dient te komen. Voor de jaarrekening van de klant [..., hierna: I, RvG] zijn 7 uren in rekening gebracht. Deze uren zijn buitenproportioneel omdat medio oktober 2015 al tussentijdse cijfers tot en met 30 september waren afgegeven. De tweemaal 0,25 uur bestede tijd voor de klant [..., hierna: M, RvG] betreft het verzenden van stukken die toebehoren aan de dossiers van verweerster. Eiseres had verzuimd deze stukken eerder te retourneren.
- 5.16 Zakelijk weergegeven zijn de bezwaren van verweerster tegen de factuur van 18 februari 2016 de volgende. De factuur betreft uren met betrekking tot werkzaamheden voor P Holding na opzegging van de waarnemingsovereenkomst. Verweerster heeft in haar e-mail van

31 december 2015 verzocht de werkzaamheden voor die klant te staken dan wel in overleg te treden over de nog onderhanden zijnde werkzaamheden. Daaraan heeft eiseres geen gehoor gegeven. Ten onrechte heeft eiseres voor tekstmatige wijzigingen in de eindversie van de jaarcijfers van die klant tijd in rekening gebracht. Verweerster acht voor controle van de jaarcijfers 1 uur redelijk. Ook overige genoemde uren in de specificatie van de factuur betwist verweerster.

- 5.17 Eiseres heeft de gevoerde verweren weersproken en heeft daartoe het volgende aangevoerd. Factuur 19 januari 2016. Verweerster erkent een bedrag van € 1.587,72 incl. BTW verschuldigd te zijn. De besprekingen hebben plaatsgevonden in het kader van de waarneming en zijn geen indirecte uren. Voor de klant I zijn in 2015 geen werkzaamheden verricht dan alleen in de periode 1 tot en met 3 december 2015, welke op 4 december 2015 met de assistent van verweerster zijn besproken. Deze hadden betrekking op het bestuderen en beoordelen van de aangeleverde jaarrekening dossiers 2014 en de opgestelde concept jaarrekening. In het overleg is een door eiseres opgestelde lijst met vragen, opmerkingen, fouten en geconstateerde omissies van in totaal 21 punten besproken. Het totaal van 7 bestede uren is zeker niet teveel. Voor de klant M zijn uitsluitend stukken teruggestuurd welke nodig zijn voor het maken van de jaarrekening en het afwerken van de dossiers. Alle werkzaamheden vallen onder de waarnemingsovereenkomst.
- Factuur 18 februari 2016. Verweerster erkent een bedrag van € 160,93 incl. BTW verschuldigd te zijn. Eiseres heeft deze werkzaamheden verricht in het belang van de betreffende klant en in het kader van de afspraken die volgen uit het waarnemingscontract. Eiseres verwijst naar haar e-mail van 20 januari 2016, waaruit blijkt dat verweerster hiervan op de hoogte was. De gedeclareerde kosten zijn door verweerster in rekening gebracht aan de betreffende klant. Van enige klacht van klanten is omtrent deze factuur niet gebleken.
- 5.18 Wat de factuur van 19 januari 2016 aangaat acht de Raad het in de omstandigheden van het geval niet redelijk dat eiseres de uren, verbonden aan de besprekingen van 10 en 24 december in rekening heeft gebracht. Het betrof hier uitsluitend gesprekken over het eindigen van de waarneming en de in dat kader te maken afspraken, zonder dat er een specifiek cliëntenbelang mee gemoeid was. Blijkens de specificatie gaat het om 6 uur, waarvoor een bedrag van € 738,- is berekend.
- Voor het overige acht de Raad de met deze declaratie in rekening gebrachte uren juist. Het belangrijkste bezwaar van verweerster, te weten dat voor de klant I buitenproportionele uren in rekening zijn gebracht omdat eerder al tussentijdse cijfers waren afgegeven, houdt geen stand. Eiseres was gehouden om bij het opstellen van de jaarrekening de voor accountants geldende beroepsvoorschriften in acht te nemen en de Raad ziet daarom onvoldoende grond voor het oordeel dat eiseres excessief heeft gedeclareerd.
- De verschuldigheid van de factuur van 19 januari 2016 staat aldus vast op een bedrag van

€ 738,-- na.

- 5.19 De factuur van 18 februari 2016 heeft blijkens de specificatie in hoofdzaak betrekking op werkzaamheden voor de klant P Holding. De Raad onderschrijft niet het bezwaar van eiseres dat de werkzaamheden niet berekend mogen worden omdat ze zijn verricht na opzegging van de waarnemingsovereenkomst. Deze gaat uit van een opzegtermijn van twee maanden en de werkzaamheden voor P Holding zijn verricht binnen deze termijn. Eiseres mocht, gelet op haar toelichting, de werkzaamheden beschouwen als behorende tot de waarneming. De Raad is niet gebleken van werkzaamheden die, gelet op de verantwoordelijkheid van eiseres, ten onrechte in rekening zijn gebracht.

De Raad concludeert dat de verschuldigdheid van de factuur van 18 februari 2016 vaststaat.

- 5.20 Het voorgaande brengt mee dat de vordering van eiseres voor wat betreft de hoofdsom toegewezen zal worden, met uitzondering van een bedrag van € 738,--, te vermeerderen met BTW.

De gevorderde wettelijke (handels)rente ex artikel 6:119a BW is niet betwist en zal worden toegewezen.

- 5.21 Eiseres heeft een bedrag van € 948,06 aan buitengerechtigde incasso gevorderd conform de normering buitengerechtigde incassokosten. Gesteld noch gebleken is dat tussen partijen een van de wettelijke normen afwijkende afspraak is gemaakt.

De Raad stelt vast dat eiseres in geen van de twee sommatiebrieven van 4 maart 2016 en 1 april 2016 de in de wettelijke normering vereiste 14 dagentermijn heeft gesteld onder vermelding van het bedrag dat aan buitengerechtigde kosten verschuldigd zou zijn indien niet binnen die 14 dagentermijn zou worden betaald.

Aldus ontbreekt de grondslag aan dit deel van de vordering, zodat het zal worden afgewezen.

- 5.22 Ten aanzien de procedurekosten zal de Raad beslissen zoals hierna is vermeld.

Tegenvordering

- 5.23 Verweerster heeft de tegenvordering als zakelijk weergeven als volgt toegelicht.

P. Holding. Verweerster heeft met deze klant afspraken moeten maken, omdat de klant de door eiseres gemaakte uren in de factuur van verweerster buitenproportioneel vond. Verweerster heeft de jaarrekening 2015 moeten afmaken zonder daarvoor een factuur te mogen sturen. Daarnaast zijn er besprekingen met P Holding gevoerd, alsmede diverse e-mailwisselingen om tot overeenstemming over de afwikkeling te komen. Verweerster specificeert de schade op € 2.125,--, gebaseerd op de genoemde werkzaamheden. P Holding heeft als gevolg van het optreden van eiseres ervoor gekozen de opdracht voor 2016 en latere ja-

ren neer te leggen bij een andere accountant. Daardoor lijdt verweerster een jaarlijkse omzetschade van € 7.000,--. De grondslag van de vordering is dat eiseres haar werkzaamheden niet als een goed waarnemer heeft verricht.

De klant [...], hierna: P Automatisering, RvG]. Door wanprestatie van eiseres tijdens de waarneming heeft P Automatisering ervoor gekozen de samenwerking met verweerster te beëindigen. De schade betreft de genormaliseerde jaaronzet van € 9.000,--, vooralsnog beperkt tot het jaar 2016.

De grondslag van de vordering is dat eiseres haar werkzaamheden niet als een goed waarnemer heeft verricht.

De klant [...], hierna: P, RvG]. Deze klant heeft in eerste instantie opgezegd wegens wanprestatie van eiseres, maar is uiteindelijk als klant gebleven na uitvoerige besprekingen van verweerster. Deze uren kan verweerster niet bij de klant in rekening brengen en wenst zij op eiseres te verhalen als schadepost. Verweerster specificeert de uren aan besprekingen op € 1.100,--.

De grondslag van de vordering is dat eiseres haar werkzaamheden niet als een goed waarnemer heeft verricht.

5.24 Eiseres heeft de tegenvordering betwist en heeft daartoe, zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd.

P Holding. Verweerster heeft bevestigd dat P Holding haar factuur met daarin de uren van eiseres heeft betaald. Hierin ligt besloten dat P Holding het uiteindelijk eens was met de factuur en tevreden met de werkzaamheden van eiseres. Eiseres heeft haar werkzaamheden als een goed waarnemer verricht. Eiseres heeft dit feitelijk toegelicht. Verweerster heeft de jaarrekening 2015 van P Holding gemaakt zonder medeweten en toestemming van eiseres. De opdracht hiervoor lag bij eiseres. Mocht de Raad oordelen dat eiseres haar werkzaamheden niet als goed waarnemer heeft verricht en dat sprake is van causaal verband tussen werkzaamheden en gestelde schade, dan is het bedrag van € 2.125,-- te hoog. Alleen de jaarrekening behoefde gemaakt te worden en daarvoor zou door eiseres € 1.000,-- in rekening zijn gebracht. Een causaal verband tussen de werkzaamheden van eiseres en de opzegging van P Holding is noch gesteld noch onderbouwd. De geleden schade van € 7.000,-- is niet onderbouwd.

De klant P Automatisering. Eiseres betwist dat zij haar werkzaamheden niet als goed waarnemer zou hebben verricht. P Automatisering heeft steeds de informatie gehad waarom werd gevraagd. Mocht de Raad oordelen dat eiseres haar werkzaamheden niet als goed waarnemer heeft verricht en dat dit de enige reden is geweest dat P Automatisering haar samenwerking met verweerster heeft opgezegd, dan betwist eiseres dat de daardoor geleden schade € 9.000,-- bedraagt. Die schade is niet onderbouwd.

De klant P. Verweerster betwist dat zij haar werkzaamheden niet als een goed waarnemer zou hebben verricht. Verweerster onderbouwt niet dat in eerste instantie was opgezegd wegens wanprestatie. Verweerster onderbouwt niet wat eiseres vakinhoudelijk niet goed zou

hebben gedaan. Mocht de Raad oordelen dat eiseres haar werkzaamheden niet als goed waarnemer heeft verricht, dat dit de reden is geweest voor de opzegging van P en dat er causaal verband bestaat tussen het niet goed verrichten van de werkzaamheden en de gestelde schade, stelt eiseres dat verweerster geen schade heeft geleden althans deze schade niet dan wel onvoldoende heeft onderbouwd.

Verweerster verzoekt de Raad de tegenvordering af te wijzen, met veroordeling van verweerster in de proceskosten, door de Raad te begroten.

- 5.25 De Raad is ten aanzien van elk van de onderdelen van de tegenvordering van oordeel dat verweerster de vordering onvoldoende heeft onderbouwd. Verweerster heeft telkens als grondslag gesteld dat eiseres haar werkzaamheden niet als een goed waarnemer heeft verricht. Verweerster heeft echter nagelaten feiten en omstandigheden te stellen en aannemelijk te maken die een tekortschieten van eiseres als waarnemer kunnen onderbouwen. Het had, tegenover de betwisting door eiseres, op de weg van verweerster gelegen dat te doen. In geen van de door verweerster besproken gevallen is gebleken dat eiseres in haar taakuitoefening is tekortgeschoten en evenmin dat eiseres in verzuim is geraakt. Reeds op grond van dit oordeel zal de tegenvordering worden afgewezen. De overige aangevoerde weren kunnen in verband hiermee onbesproken blijven.
- 5.26 De Raad stelt de procedurekosten vast op € 875,--. Bepaald zal worden dat deze kosten ten laste van verweerster komen als grotendeels in het ongelijk gestelde partij. Daar eiseres een depot van € 875,-- heeft betaald zal verweerster worden veroordeeld dit bedrag aan eiseres te betalen.
- 5.27 Deze beslissing berust op de artikelen 5, 20, 21, 22, 24 en 25 van de Verordening op de Raad voor Geschillen.

6. BESLISSING

De Raad voor Geschillen van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants:

inzake de vordering:

- verstaat dat eiseres aan verweerster een creditdeclaratie dient te verstrekken van € 892,98 incl. BTW;
- veroordeelt verweerster om aan eiseres te betalen een bedrag van € 16.413,04 incl. BTW, vermeerderd met de wettelijke (handels)rente ex artikel 6:119a BW, vanaf de vervaldatum van de facturen;
- veroordeelt verweerster om ter zake van de procedurekosten een bedrag van € 875,-- aan eiseres te betalen;

- wijst af het meer of anders gevorderde;

inzake de tegenvordering:

- wijst de vordering af.

Aldus gewezen te Den Haag door mr. H.J. Vetter, wonende te Amsterdam, voorzitter, B.A. Hogeveen RA, wonende te Ermelo en J. Stouten AA, wonende te Geldermalsen, leden, in tegenwoordigheid van mr. P. Rijpstra, secretaris, en door de arbiters en de secretaris ondertekend op 6 februari 2017.

mr. H.J. Vetter

B.A. Hogeveen RA

J. Stouten AA

mr. P. Rijpstra

Een gewaarmerkt afschrift van dit vonnis is aan partijen verzonden op 15 februari 2017.

Dit vonnis is gedeponereerd ter griffie van de Rechtbank Den Haag op 7 februari 2017 onder nummer 12/2017.